

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΑΓΑΠΗ

Ήταν μια ηλιόλουστη ημέρα στο Βασίλειο της Ολλανδίας. Ο Βασιλιάς Άρθουρ & η Βασίλισσα Γιουτζίνια βρίσκονταν στην τραπεζαρία μαζί με τις επτά κόρες τους.

-Ροζαλία: Πατέρα, Μητέρα, εγώ... επιστρέφω στο δωμάτιό μου. Νιώθω λίγο κουρασμένη. Θα τα πούμε αργότερα.. Σηκώθηκε ελαφρά, αλλά ο πατέρας της την διέκοψε

-Μα καλά τι έχει συμβεί;

-Ναταλί: Από ό,τι φαίνεται ο έρωτας την χτύπησε κατακέφαλα!!

Γέλασαν. Εκτός από την δίδυμή της την Ελίζα. Την κοιτούσε όση ώρα ανέβαινε στο δωμάτιό της.

-Κέιτ, την είδες.. Κάτι έχει.. Δεν με ξεγελά. Κάτι έχει! Κάτι την απασχολεί!

-Ναι την είδα, είπε σκεφτική.

Η Ελίζα ολοκλήρωσε το πρόγευμά της & ανέβηκε βιαστική στο δωμάτιο. Βρήκε την Ροζαλία να είναι βυθισμένη στις σκέψεις της, για ακόμη μια φορά.

-Ρόζα μου.. Τι έχεις; Δεν θες να φύγεις;

-Όχι, δεν είναι αυτό. Είμαι λίγο ανήσυχη, ήταν η απάντηση.

Η Ελίζα έφυγε από το δωμάτιο. Έμεινε μόνη της. Ετοιμάζε τα πράγματά της. Είχε ταξίδι αύριο. Αυτό θα ήταν το τελευταίο της βράδυ μαζί με τις αδερφές της! Έτσι λοιπόν το βράδυ ήταν όλες μαζεμένες στο δωμάτιό της Ροζαλίας. Συζητούσαν, γελούσαν, περνούσαν καλά μαζί για τελευταία φορά. Αυτό θα ξαναγινόταν ύστερα από 5 χρόνια.

Το επόμενο πρωί ήταν πολύ δυσάρεστο για όλη την Βασιλική οικογένεια. Μια από τις επτά κόρες έφυγε για την Αγγλία. Έφυγε για πέντε χρόνια. Πέντε χρόνια απώλειας για όλους. Το ταξίδι ήταν ήσυχο και η Ροζαλία μόλις έφθασε στο παλάτι όπου θα φιλοξενούταν, δεν έχασε καιρό έστειλε το πρώτο γράμμα. Αυτή ήταν η αρχή! Τα τέσσερα πρώτα χρόνια κύλησαν έτσι, με γράμματα. Η Ροζαλία είχε μάθει για τον θάνατο του πατέρα της εδώ & δύο χρόνια. Τα πράγματα έχουν αρχίσει να αλλάζουν. Βέβαια, η Ροζαλία δεν τα μαθαίνει όλα, παρά μόνο όσα οι αδερφές της θεωρούν ότι πρέπει. Η Βασίλισσα έχει ξαναπαντρευτεί, έχει αποκτήσει και έναν γιο 2 ετών, τον Λέων. Ήταν ο πρώτος της γιος. Ο μελλοντικός διάδοχος του θρόνου. Τα χρόνια περνούσαν, τα κορίτσια μεγάλωναν. Τρεις από αυτές είχαν ήδη την δική τους οικογένεια. Η Ναταλί είχε παντρευτεί τον Πρίγκιπα Λουδοβίκο (Λούι) της Γαλλίας, η Κέιτ είχε παντρευτεί τον Πρίγκιπα Ερρίκο της Γερμανίας & είχαν ήδη αποκτήσει έναν γιο, αλλά & η Ελίζα είχε παντρευτεί τον Βασιλιά Γεώργιο της Ρωσίας και τώρα ήταν έγκυος. Όλα είχαν αλλάξει! Ήταν ο τελευταίος μήνας των σπουδών της Ροζαλίας.

Αυτός ο μήνας πέρασε αργά & πιο βασανιστικά από τα υπόλοιπα χρόνια. Η Ελίζα ήταν ήδη στον τέταρτο μήνα της εγκυμοσύνης της τώρα που θα επέστρεφε η Ροζαλία. Όλοι περίμεναν εναγωνίως αυτή τη μέρα!

-Γιουτζίνια: Πέρασαν κιόλας πέντε χρόνια! Σαν χθες μου φαίνεται..

-Ελίζα: Ναι.. Ακούμπησε την κοιλιά της που μόλις είχε αρχίσει να φουσκώνει!

-Κέιτ: Μα όμως, κάναμε καλά που δεν...

Δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει την φράση της, καθώς ο ήχος της άμαξας ακούστηκε κάτω. Όλες έτρεξαν και την αγκάλιασαν. Ήταν όλες ξανά μαζί! Ανέβηκαν στο σαλόνι. Για ώρες έλεγαν τα νέα τους. Όμως ένα κλάμα μωρού τις διέκοψε. Οι αδερφές της κοιτάχτηκαν ανήσυχες. Η Ροζαλία όμως κοίταζε έναν νέο απέναντι. Του χαμογέλασε. Τον είχε ερωτευτεί! Η καρδιά της το έλεγε. Και εκείνος το ίδιο ένιωθε, από την πρώτη στιγμή που την είδε στον κήπο. Της εξήγησαν τι είχε συμβεί. Για τους γάμους, για τα μωρά, για τα νέα Βασίλεια! Τα έμαθε όλα σε μια στιγμή, αλλά η σκέψη της είχε μείνει σταθερή σε εκείνον τον ψηλό, καλογυμνασμένο Πρίγκιπα που την κοιτούσε. Όταν ανέβηκε πάνω ρώτησε την Ελίζα για αυτόν. Έμαθε το όνομά του! Τον έλεγαν Αλβέρτο. Ήταν από την Ιταλία.

-Ελίζα: Ερωτεύθηκες τον Αλβέρτο; Ωχ θεέ μου!

-Ροζαλία: Ναι βρέ Ελίζα, τον ερωτεύτηκα! Αυτό πάει να πει έρωτας με την πρώτη ματιά!

Αναστέναξαν. Η μια για καλό και η άλλη για κακό. Δεν ήξερε τι της επιφύλασσε η μοίρα να μάθει!

Ήταν ένας έρωτας που κράτησε για λίγο. Όλα ήταν καλά, όλα ήταν ρόδινα όταν βρίσκονταν ο ένας στην αγκαλιά του άλλου, να κοιτούν τα αστέρια. Κάθε βράδυ ήταν μαζί. Όλη την νύχτα κρύβονταν κάτω από ερωτευμένες ματιές & φιλία. Όμως μια μέρα όλα άλλαξαν..

-Ρόζα μου, θέλω να μιλήσουμε, αδερφή μου

-Ναι σε ακούω.

-Κοίτα, μου είναι πολύ δύσκολο να σου το πω.. Δεν μπορώ να το κάνω, θα σου σπάσω την όμορφη καρδούλα σου.

-Τι συμβαίνει πες μου! Η μητέρα μας δεν εγκρίνει τον έρωτά μου, σωστά;

-Μα βέβαια Ρόζα! Είναι συγγενής μας! Πως μπορείτε να έχετε ερωτική συνύπαρξη ενώ είναι θείος μας?

Έκλεισε το στόμα της. Οι λέξεις είχαν βγει από μόνες τους. Δεν ήθελε να το πει έτσι.

Εκείνη έμαθε. Έμαθε πως ήταν...

έμαθε πως ήταν θεός της! Ήταν ερωτευμένη με τον θείο της!

-Τι;;; Μα πως είναι δυνατόν! Άρχισε να φωνάζει, να κλαίει, να σπάει ό,τι βρισκόταν μπροστά της!

-Έλα σε παρακαλώ ηρέμησε! Θα βρεις κάποιον άλλον! Εγώ σου τα είχα πει! Δεν ήθελες να με ακούσεις! Έπιασε την κοιλιά της, από την ταραχή.

-Τι να ακούσω;; Ελίζα μπορείς να καταλάβεις τι μου λες, αυτός ο άνθρωπος που ήμουν κάθε βράδυ μαζί του είναι ΘΕΙ-ΟΣ μου!

-Αχ, ένας πόνος! Αχ να και άλλος! Νερά άρχισαν να τρέχουν στο φουστάνι της.

Γεννούσε ήταν ολοφάνερο! Η γέννα ήταν δύσκολη! Βέβαια γεννήθηκε ένα υγιέστατο αγοράκι! Όλοι ήταν πανευτυχείς! Μετά από αυτό ανακοινώθηκε πως ο Αλβέρτος έφευγε για την Ισπανία! Αυτή ήταν η καταστροφή!

Τα χρόνια μπορεί να περνούσαν, αλλά η Ροζαλία, δεν ήθελε να ανοίξει την καρδιά της σε κανέναν! Ήταν πολύ δύσκολο για αυτή! Μετά ήταν και ο θάνατος της μητέρας της! Ήταν όμως πια πολύ μεγάλη! Έπρεπε να αποκατασταθεί! Έτσι έφυγε λοιπόν για τα περιβόητα σε όλους ταξίδια της! Στο τελευταίο από αυτά βρήκε αυτό που ζητούσε! Στα μάτια του Βασιλιά Χάρολντ βρήκε τον έρωτα που της είχαν στερήσει! Τον παντρεύτηκε! Έζησε μαζί του στο Λονδίνο όπου & έγινε η Βασίλισσα της Μ. Βρετανίας! Δεν επέστρεψε στην Ολλανδία παρά μόνο λίγες μέρες πριν πεθάνει, μαζί με τις 4 κόρες και τους 3 γιους της. Πέρασε εκεί τις τελευταίες στιγμές της ζωής της. Άφησε την τελευταία της πνοή, αγκαλιά με το μαραμένο τριαντάφυλλο του Αλβέρτου στο κρεβάτι της. Όλες οι αδερφές ήταν εκεί. Και ο Αλβέρτος. Το τελευταίο βράδυ που την είδε της ορκίστηκε πως την αγαπούσε & την αγαπά ακόμη αλλά & πως δεν ήθελε να την χάσει! Μετά από αυτά & ο ίδιος έκλεισε τα μάτια του πάνω στο χέρι της με το λουλούδι. Δεν τα ξανάνοιξε ποτέ!